

bænefælskab for evig Tid, og jeg troer, at det maa kunne gøres albeles indlysende for Medlemmerne saavel af dette som af det andet Thing, at Staten selv bør overtage disse Baner og skaffe sig det meest mulige Udbytte af det store Activ, som den deri har liggende.

W. Petersen: Efterat den ærede sidste Taler har havt Ordet, kan jeg forbigaae Meget af, hvad jeg ellers vilde have sagt, da jeg i alt Væsentligt kan slutte mig til hans Ytringer om Statens Overtagelse af de sjenst-jydske Baner. Jeg anseer ogsaa den nuværende Ordning af Forholdet for meget uheldig; jeg anseer det for uheldigt, at 65 Mile af det danske Jernbanenet ere under en Ublændings Bestyrelse, og det er i mine Tanker ogsaa uheldigt, at denne Ublænding har fundet det hensigtsmæssigt til Ledet af disse Jernbaners Drift at sætte en anden Ublænding, som albeles ikke kjenner Landet, ikke kjenner Folket og dets Sæder, ja, ikke engang kjenner dets Sprog. Jeg mener, at det er paa høie Tid at skaffe en Forandring i dette Forhold, og naar man seer hen til de mange Klager, der ere fremkomne over den sjenste Jernbanes Drift, og som efter min Overbeviisning ere vel begrundede, bliver det kun et Motiv mere til at søge en Forandring i Forholdet. Naar et æret Medlem (David) her har forsvaret de sjællandske Jernbaners Drift, skal jeg langtfra angribe den videre, men jeg skal dog, næst at henholde mig til, hvad der allerede er ytret om den nordsjællandske Bane og om de Klager, som ere førte over den, og som maae komme i væsentlig Betragtning fra Kjøbenhavnst Synspunkt, idet denne Bane væsentlig bæres af den locale Trafik derfra, hvad selve Vestbanen angaaer, endnu bemærke, at dens Fartplan muligt er heldigt ordnet for det sjællandske Publikum, for hvilken jeg villigt erkjender, at den har den største Betydning, men derimod ikke er heldigt ordnet for det sjenste Publikum; for Dieblisset maa man nemlig for at gøre en Reise fra Thy til Kjøbenhavn anvende 3 Dage, idet man, saaledes som Fartplanen er lagt, maa reise den ene Dag, opholde sig i Kjøbenhavn den næste og reise tilbage igjen den tredje Dag, altsaa paa en Reise, hvor selve

Reislængden kunde tilbagelægges i 12 Timer, maa man anvende 3 Dage. Hvad selve den sjællandske Jernbane iøvrigt angaaer, da skal jeg naturligtvis ikke indlade mig paa dens Banebygninger, men da jeg engang er kommen ind paa at yttre mig om Vestbanen, er der dog et Forhold ved den, som jeg ikke kan undlade at berøre, fordi jeg troer, at det er heldigt, at det bliver omtalt paa dette Sted, nemlig Forholdet ved Korsør Banegaard. Der er vist kun faa ærede Medlemmer her tilstede, som ikke have fundet sig ubehageligt berørte, naar de enten ere komne fra Jernbanen for at gaae ombord paa Dampstibet, eller ere komne fra dette for at gaae med Jernbanetoget; dette Forhold har været, saa længe Banen har bestaaet, altsaa nu i 10 à 12 Aar, jeg huffer ikke i Dieblisset nogle, hvor længe. Man vader om i Morads og Vand paa en mørk Havneplads, som paa Kryds og Tvers er gennemskaaen af Jernbaneskinner, der rage op over den ordinaire Vej, saa at man ideligt snubler over dem, naar man ikke tager sig omhyggeligt iagt. Jeg troer, at det er at stille en billig Forbring til det sjællandske Jernbænefælskab, naar man forlanger, at der paa dette Sted skal anlægges en brolagt og belyst Gangsti, saa at man i det Mindste kan gaae tørskoet fra Dampstibet til Stationsbygningen, og at der ligeledes langsmed Bolværket anlægges en Sti, hvor man kan gaae tørskoet . . .

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om ikke at gaae for meget ind paa disse Spørgsmaal; de forellige dog virkelig ikke under denne Sag.

W. Petersen: Nei, det erkjender jeg, og jeg skal holde mig den høitærede Formands Paalæg efterrettelig. Jeg omtalte blot dette Forhold for at vise, at man i Almindelighed ikke er tilfreds med Bestyrelsen af de sjællandske Baner, og jeg vilde derved bevise, at Provindsferne neppe vilde være tilbøielige til at see noget synderligt Gode i, at de jydsk-sjenste Jernbaner gik over fra det nuværende Driftsfælskab til den sjællandske Jernbanebestyrelse. Jeg maa, som alt før udtalt, med det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, erklære mig enig i, at